

28.12.2024 — 01.01.2025

28. detsembrist kuni 1. jaanuarini toimub Tallinnas Eesti Kirikute Nõukogu kutsel **47. Taizé vennaskonna traditsiooniline aastavahetuse kokkutulek.**

Taizé on väike küla Lõuna-Burgundias, Ida-Prantsusmaal, mis on saanud kodus oikumeenilisele kristlikule vennaskonnale. Taizé kloostri rajas 1940. aastal vend Roger, kes oli kuni surmani aastal 2005 kogukonna prioriks. Aastakümnete jooksul on kogukond kasvanud suuremaks ning selle mõju ulatub üle kogu maailma. Täna kuulub vennaskonda vendi nii erinevatest konfessioonidest kui ka mandritelt. Eestisse jõudsid Taizé vennad juba 1970ndatel ning said lähemalt tuntuks 1980ndate lõpus.

Taizé klooster on saanud paigaks, kuhu eelkõige noored täiskasvanud tulevad kõikjal maailmast, et leida sügavam tähendus oma elule. Otsides ja kogedes Jumala ligiolu läbi Jumala Sõna ja piibligruppide, meditatiivse muusika ja ühislaulude, palve, osaduse ja vaikusehetkede on avanud paljudele uue tee Jumala ligiollu.

Taizé palvustel kõlavad palved ja laulud rahustavad ning aitavad peatuda ning vaadata enda sisse. See pole lihtsalt laulmine, vaid palve, mis juhatab Jumala juurde. Vend Roger on öelnud: "Jumal on Vaim ja Tema kohalolek jääb nähtamatuks. Kristus, Ülestõusnu, jääb iga inimese juurde, ka selle juurde, kes seda ei tea. Ta on põlemine inimese südames, valgus pimeduses. Tihti annab Jumala hääl endast kuulda vaikes hinguses. Uuri end läbi kuni oma sisima olemise põhjani ja sa näed, et sinu olemuse sügavuses ... ootab sind Kristus. Ülestõusnud Kristus elab su hinges. Tema riik on meie sees. Kui sa tajud endas erilist sisemist häält, siis on see palve hääl. Juba lihtne igatsus Jumala järele on usu algus."

Lisaks kogunevad iga aasta lõpul tuhanded erinevatest riikidest ja erineva religioosse taustaga noored viieks päevaks ühte suuremasse Euroopa linna, et üheskoos palvetada ja osaleda kohalike inimeste ja koguduste elus. Kohtumised on toimunud näiteks Pariisis, Barcelonas, Roomas, Londonis, Stuttgartis, Prahast, Genfis, Baselis, Varssavis, aga ka mujal, teistes linnades üle Euroopa. Kõige lähem aastavahetuse kohtumine Eestile toimus 2016. aastal Riias, Lätis.

VEND MATTHEW: OLEME OODATUD TALLINNA, ET SEISTA VAIKSES ALANDLIKKUSES TEMA EES

Foto: Tamino Petelinssek

Millal Sa esimest korda külastasid Eestit ja mis Sulle kõige rohkem muljet avaldas?

Kui ma aastal 1995 esimest korda Eestisse tulin, tundsin tänutunnet ja imetlust kõige osas, mida nägin. Imetlesin nende inimeste julgust, kindlameelsust ja tarkust, kelle juhtimisel oli Eesti kõigi raskuste kiuste saavutanud edukalt taas iseseisvuse. Ja tänutunnet selle kauaoodatud vabaduse saavutamise eest. Mingil määral olin juhuslikult Euroopa ajaloo murdepunkti tunnistajaks! Samuti tundsin tänuhinnatust nende inimeste suhtes, kes repressiivse režiimi tingimustes teenisid usus ja lootuses edasi Kristust ja Tema kirikut. Mul oli võimalus tutvuda Toomas Pauli ja hiljem ka Madis Oviiri ning paljude teiste ustavate usklikega, kes aastakümnete jooksul olid endas kandnud usku, ilu ja armastust oma rahva ning kultuuri vastu.

Mitmete aastate jooksul oled Sa vastu võtnud eestlastest osalejaid nii Taizés kui erinevates Euroopa suurlinnades ja ka siin mitmeid kordi neil külas käinud. Kuidas on Sinu hinnangul Eesti ühiskond viimase mõne aastakümne jooksul muutunud?

Linköping, Wrocław, Praha, Viin, Pariis, aga ka Taizé küla Burgundia kungaste otsas... 1990. aastatel tulid tuhanded eestlased, nagu ka teised rahvused, kes olid olnud Nõukogude Liidu koosseisus, kohtuma teiste eurooplastega. Proportsionaalselt rahvaarvuga oli neil kohtumistel kõige rohkem just eestlasi osalemas ning seal oli rohkelt energiat, rõõmu

ja entusiasmi. Paljud neist, kes tolle aja kohtumistest osa võtsid, on juba ise lapsevanemad või lausa vanavanemad! See omakorda tähendab, et Taizé nimi on tuntud üle Eesti ja ka väljaspool kirikut. See annab lootust, et need samad inimesed on nõus avama oma kodud neile noortele inimestele, kes saabuvad Eestisse detsembri lõpus. On nad valmis tagasi peegeldama sama külalislahkust, mida nad ise on varasemalt kogunud?

Pärast seda suhteliselt eufoorilist perioodi suunas noor riik palju jõudu, et arendada oma infrastruktuuri, uuesti üles ehitada ja uuendada oma institutsioonid ning integreeruda Euroopaga. See üleminek Nõukogude aja staatilisusest avatud ühiskonnani, mis on ka mitmekesine ja konkurentsivõimeline, oli pingeline ja tõstatas mitmeid küsimusi. Sellel teekonnal pidi olema väga nutikas ja loominguiline.

Mõned inimesed, kes olid ennastalgavalt pühendunud oma riigi ja kiriku ülesehitamise ja uuendamisele 90ndate alguses tundsid, et nende pingutused kõike taastada ei kandnud soovitud vilja, hoolimata nende innukusest. Kas polnud mitte Jeesuse jüngrid samas olukorras tema surma eelõhtul? Nad olid kaotanud kogu oma lootuse, et nad saavutavad inimeste poolehoiu ja kiire muutused riigikorras. Selle asemel said selle väikese grupi liikmed võimaluse täiesti uueks alguseks.

Piiride avanemine ning kaupade ja inimeste liikumine on avanud uued võimalused rohkemateks kohtumisteks. Uued mõjutused väljastpoolt on muutnud ole-

masolevaid tingimusi. Eriti religiooni osakaalu vähenemist ühiskonnas. Sajandite jooksul toimunud arengud teaduses ja tehnoloogias, linnastumine ja globaalsed konfliktid on kiirendanud sellise eluviisi tulekut, kus on võimalik teiste inimestega koos elada, kuid kus religioon ei mängi enam peamist rolli. Selles kontekstis ei ole enam asjakohane olukord, kus usklikud astuvad ühiselt rõhuva võimu või ideoloogia vastu üles.

Elustiili muutused tulevad justkui kapillaaride toimel välistest mõjudest sõltumata, neid ei saa lahutada uutest vabadustest ja kergemaks muutunud reisimisest ja suhtlusest. Väljakutse, mis on ühine kogu Euroopas, seisneb selles, et kuidas integreerida uus kultuur ja olla vastuvõtlikud muutunud eluviisile ühiskonnas, mis on pidevas ja peatumatus arenemises. See nõuab taiplikkust, ehk me peame tuvastama kõike, mis saab leevendada kannatusi ja vaeva ning kindlustada võrdne juurdepääs uutele ressurssidele ja institutsioonidele. See tähendab ka, et peame nii halbadel kui headel aegadel meeles pidama, et ühiskonna kõige nõrgemad liikmed – lapsed, haiged, välismaalased, surijad – ei ole meile mitte ajutiseks koormaks, vaid need, kes saavad aidata meil inimestena õppida ja kasvada. Samas on vaja leida või leiutada uusi viise, kuidas kutsuda inimesi kogema sellist rõõmu ja rahu, mida ei ole võimalik sõnadesse panna.

Jumal ei hülga meid kunagi. Jeesus on nende keskel, kus kaks või kolm on Tema nimel koos. Ta pakub meile oma sõna. Ta hüüab meie poole läbi vaeste, vangide ja võõra inimese. Kui me tõesti tahame elada seda seiklust, mida Kristus meile pakub, peame välja minema ja Temaga kohtuma! Tema valgus paistab läbi meie hapruse ja meie nõrkus ei takista kunagi Tema Vaimu valguse paistet.

[Millised tõendid toetavad seda, et võime tänapäeval evangeeliumist leida lootust?](#)

Eestis, nagu ka mujal Euroopas, leiame end olukorrast, milles me pole olnud 4. sajandist alates, mil keiser Konstantinus otsustas kristlusest teha riigiusu, andes seega vabaduse kasutada religiooni erinevatel viisidel ja eesmärkidel? Kristus ei tulnud selle eesmärgiga, et luua uus usund, vaid et pakkuda ilma eranditeta kõigile inimestele ühtekuuluvust. Piibel on ammendamatu rahu ja õigluse allikas. Kirikud hülgavad oma privilegieeritud staatuse nõude ja nad teavad, et nad on alamad, kutsutud teenima ühiskonna erinevaid grupe. Usklikud on üha tundlikumad ja teadlikumad sellest, et üks

kiireloomulisem ülesanne on saavutada teistele nähtav kristlaste globaalne ühtsus.

Paljud inimesed on palju teadlikumad nendest väljakutsetest, mis ei tunne riigipiire. Me kõik peame pingutama ja tegema koostööd selleks, et vähendada ebavõrdsust ning ebaõiglust, mis toob kaasa pingeid ja frustratsiooni. Vaid nii saame vabastada miljonid pered põgenikelaagritest, kuhu nad on vangistatud ning miljonid lapsed päästa elust tänavatel, kus nad on vägivalda ja ärakasutamise ohvrid. Nii on võimalik paremaks muuta meie valitsusi ja rahvusvahelisi organisatsioone, mis peaksid teenima kõikide inimeste elude parandamise huve, et ennetada kliimakriisi mõju kõige enam ohustatud inimestele, kaitsta bioloogilist mitmekesuskust, vähendada reostust maal, meres ja õhus jne. Nii palju on vaja ära teha, kuid samas on rohkelt ka lootust!

[28. detsembrist 1. jaanuarini kogunevad umbes 4000 noort inimest Tallinnas Usalduse Palverännakule. Mida see endast kujutab?](#)

Aasta kõige pimedamal ajal, südatalvel jätavad paljud noored inimesed maha oma pere ja kodu, et asuda teele. Nad ületavad mitmeid riigipiire, et kohtuda teiste samasuguse teekonna läbi teinud inimestega, kogeda kohalikku külalislahkust ja jagada oma elu teistega. Sellisest mugavustsoonist väljatulek nõuab usaldust, aga see laiendab kindlasti ka nende silmaringi. See on see, mida usklikud inimesed nimetavad usuks. Juba alates usuisast Aabrahamist kogevad paljud inimesed, et usk võimaldab anda meie elule hoopis uue perspektiivi ning kanda häid vilju, millest saad osa ise, kui teised sinu ümber. See sama kogemus on aastavahetuse Noortekohtumise usalduse palverännaku keskmes.

[Osalejad, kes on ette võtnud selle usalduse teekonna Eestisse, majutatakse inimeste kodudesse. Miks on see eriti tähendusrikas?](#)

Külalislahkus on kahesuunaline tänav või seiklus, mis lubab ületada barjääre. Külaline, kes koputab uksele ja ütleb: „Siin ma olen. Ma lootan, et sa ei kardaks mind ja sul on minu jaoks natuke ruumi oma katuse all ja aega vestluseks ning jagamiseks.“ Võõrustaja avab oma ukse, privaatse sfääri ja südame ning leiab koha oma laua ääres ja vastab: „Me ootasime sind. Me oleme tänulikud, et oled meile nii kaugelt külla tulnud.“ Kohalolek on suhtluses esimene samm, et selgeks teha ootused ja saadavus. Selleks, et teada

saada, kas ma saan kedagi usaldada või mitte, pean ma enne temaga kohtuma ja tutvuma. See vastastikune tutvumine ei põhine keerulistel aruteludel, vaid intuitsioonil, tänu millele saame kiiresti aru, et oleme kõik lihtsalt inimesed.

[Kolm korda päevas tulevad osalejad kokku, et koos palvetada, lauldes lihtsaid korduvaid laule, olles vaikuses ja mõtiskledes ühe kirjakohta üle. Miks?](#)

Usklike jaoks on palve järjekordne usalduse palverännaku mõõde ja see on kõige sisemine dimensioon. Palve ajal on oluline avada oma süda kohalolule, mida on võib-olla keeruline seletada või mõista, ratsionaalselt selgitada või isegi tunda. See jumalikuga ühenduses olek võimaldab elul oma uudsuses esile kerida. Palve käivitab tänulikkuse ja õhutab heldust. Nende tunnete ja mõtete ühine kogemine näitab selgelt, et me oleme väga sügavalt üksteisega seotud, kuigi tuleme eri kultuuridest ja oleme igauks oma iseloomuga. See annab rohkelt lootust, et saame tänu neile suhetele ehitada rahu.

[Mis on need erilised omadused ja anded, mida eestlased saavad külla tulnud osalejatega jagada?](#)

Eestlastel on rikkalik siseelu, mis on tihti seotud loodusega, mis meie ümber on. Kui suvi läheneb, tahavad eestlased üha rohkem aega veeta õues ja looduses. See tugev suhe Jumala loominguga täidab kõrvaltvaatajad imestuse ja tänulikkusega. Looduses olek pakub nii palju rõõmu! Olles hetkel üks maailma digitaalsemaid riike ja samal ajal jagada sama territooriumi karude ja huntidega, ei ole üldse enam tänapäeval tavaline!

Eestlaste ühine identiteet avaldub kõige paremini koos lauldes. Laulmine loob ilu, kasutades selleks hingamist ja häält. Kui paljud inimesed saavad kokku, et seda ilu koos luua, siis on võimalik, et ka kõik meie ümber ilusaks muutub.

Eestlased on üks Euroopa väiksemad rahvad, kes elavad selles maailmaservas ja teavad, et nad ei ole kunagi maailma mastaabis kõige mõjukamad tegijad olnud. Eestlased kannavad ikka oma kollektiivses teadvuses mälestust pärisorjusest. Samas hindavad nad kõrgelt iseseisvust, mille nad saavutasid esimest korda aastal 1918 ja taastasid 20. augustil 1991. Neil on ikka veel olemas need armid, mille on tekitanud erinevad sõjad, Nõukogude Liidu aegsed küüditamised ja tagakiusamised. Nende esivanemad on olnud ebaõigluse ohvrid, mille eest kurjategijad pole kunagi vastutust võtnud

ja veel vähem kahju hüvitanud. Dramaatiline 20. sajandi ajalugu on eestlastele õpetanud, kui hinnaline ja habras on elu ning mis on inimkonna vastutus. Mõned inimesed, kes tulid tagasi pealesunnitud ja kohutavast eksistentsist, on tunnistanud sellest, et oma südames on nad vägivaldast üle saanud ja valmis oma eluga edasi minema ning ka teisi teenima. Laulev revolutsioon, mis tõi kaasa väga suured muutused ilma verevalamiseta, on ainulaadne sündmus inimkonna ajaloos.

Pealesunnitud venestamise tulemusel 1960 ja 1970ndatel on nüüd Eestis umbes 300 000 Eesti ja seega ka Euroopa kodanikku, kelle emakeel on vene keel. Nad võivad oma sugulastele ja sõpradele teisel pool riigipiiri rääkida, et Eesti on hea riik, kus elada ja nende õigused siin on kaitstud.

Alates aastast 2022 on Eesti omaenda rahvaarvu arvestades ka üks suurima arvu Ukraina sõjapõgenikke vastuvõtnud riike.

[Kes on need inimesed, usulootuse kandjad, kellega Eestisse tulevatel inimestel on võimalus kohtuda oma kodukoguduses toimival hommikuprogrammis?](#)

Need on inimesed, kes elavad oma elu ühel või teisel viisil teiste inimeste heaks. Olgu selleks inimeseks siis medõde või õpetaja, kes kasutab oma oskuseid teiste teenimiseks. See võib olla keegi,

ÄRA PELGA!

[Millal ja milline oli esimene kokkupuude Taizéga?](#)

Meie pere esimene kokkupuude Taizé kloostriga jääb 1990ndate aastate keskpaika, seega siis lausa eelmise aastatuhande lõppu. Sel ajal oli Prantsusmaale reisimiseks vajalikud veel kutsed ja viisad, reisimisviisiks buss ning mainimata ei saa jätta ka võimalust teel olles lisaboonusena turistisihikohti külastada.

[Nädal Taizés vs aastavahetused?](#)

Kui suvel kogunevad tuhanded noored Taizésse nõ külla vendadele, siis aastavahetuse kohtumised on osa palverännakute tsüklist. Taizé vennad koostöös kohalike kogudustega kogunevad mõnda Euroopa suurde linna, et koos palvetada, osaleda erinevates töөрühmades, koos olla ja rõõmustada kõige üle, mis hästi.

Esimene Taizé aastavahetuse noorte kokkutulek, kuhu sõpradega sõitu alustasime, oli 1996. aastal Stuttgartis. Sinna me kahjuks kohale ei jõudnudki, kuna

kes ravib inimeste haavu ja aitab neil oma elu uuesti üles ehitada. Inimene, kes on eluraskuste kiuste jäänud ustavaks oma usule või kes on otsustanud pühenduda Kristuse kiriku või vaeste inimeste teenimisele. Keegi, kes muudab teiste inimeste elusid ilusamaks läbi oma loomingu, või kes annab oma ettevõttes tööd noortele inimestele.

[Milline seos on usalduse palverännaku ja Euroopa ülesehitamisele?](#)

Praegusel ajal, kui on kiusatus pigem rahvana pöörduda sissepoole ja populistlikud loosungid on vallutamas Euroopat, kui sõda Ukrainas laastab seal terveid piirkondi kui ka terveid põlvkondi noori inimesi meie ümber, oleme me külla oodatud Tallinnasse, et saaksime vaikusel ja alandlikult seista Tema ees, kes on ära võitnud vihkamise ja kes ulatab meile käe ka läbi suletud uste. Meid kutsutakse üha minema teekonnale, mille jooksul saame kohtuda Temaga, kes on rahu allikas, kes vabastab meie südamed ja pakub meile kindlat kaljut, millele rajada inimestevaheline rahu.

Tallinnas oodatakse meilt, et panustaksime turvalise ruumi loomisesse, milles saame vennalikult üksteisega kohtuda ja sõbraks saada, toites seda ühtsust, mis inspireerib soovi luua Euroopas inimlikum ja õiglasem kogukond, mis on avatud maailmale ja selle paljudele väljakutsetele.

[Mida sa tahaksid öelda eestlastele selle Usalduse palverännaku kohta?](#)

Noored, kes tulevad detsembri lõpus Eestisse külla, avastavad kindlasti suure rõõmuga vanalinna võlu või loominguilust, mis on vallutanud Telliskivi Loomelinnaku või Piritat poolt kaunist Tallinna siluetti vaadates, mis mängib valguse ja värvidega maa ja mere vahel. Kuid olulisem sellest on nende huvi kohtuda inimestega, kes siin linnas ja riigis elavad ja soov rohkem teada Eesti ajaloo ja kultuuri kohta. Kõige ehtsam viis seda teha on läbi isiklike kontaktide ja suhtluse. Selle jaoks on meil vaja, et ka eestlased on kohal sellel noortekohtumisel! Ma mõistan, et need pole kõige mugavamad kuupäevad, kuna inimesed on harjunud sellel ajal olema pigem pere ja sõpradega. Sellisel ajal oma kodu ja pereelu avamine võõrastele inimestele tähendab tõesti oma kõige privaatsema sfääri jagamist teistega ja see nõuab pühendumist. Sellepärast ongi külalislahkuse näitamine ja enda kättesaadavaks tegemine nii väärtuslik. See on märk tõelisest usaldusest ja siis tunnevad ka meie noortekohtumisel osalejad, et nad on oodatud ja teretulnud.

Vend Matthew'ga kõneles vend Luc

Ilmunud ajales Eesti Kirik 16.10.2024

Koguduse haldusjuht Marek ja Liina külalisperes Budapestis 2001. aastal

buss läks juba teel Tartust Tallinna katki. Sellel aastal oli erakordselt külm talv ning nii sai meie aastavahetuse palverännakust Saksamaale hoopis jäiselt külm sõit läbi erinevate Eesti linnade, et kogu bussi rahvas saaks tagasi oma kodudesse.

Sealt edasi läksid asjad siiski palju pare-

mini, ning järgnevalt osalesime juba järjest kolmeteistkümmel aastavahetuse kohtumisel ning loomulikult sai igal suvel võetud ette nädalane palverännak Taizésse.

Aastavahetuse kohtumiseks panime kokku ettevalmistava grupi, et abistada

vendi kohapeal erinevate praktiliste ülesannetega ning teha saabuvatele eesti gruppidele esmast vastuvõttu. Saabusime alati kaks päeva teisest varem ja nii mitmedki jõulupühad möödusid bussis. Korra õnnestus erakorraliselt jõulupühased veeta ka mitmete teiste ettevalmistusgruppidega koos Taizés, kui olime teel Barcelona kohtumisele.

Mis teeb Taizé kohtumised eriliseks?

Palvused, usaldus, rõõm ning kontaktid noortega üle maailma. Nende kohtumiste jooksul on tekkinud mitmed sõprusuhted kogu eluks. Meie jaoks on olnud tähtis esiteks ettevalmistusrühmas osalemine – vaade kokkutulekutele natuke teise nurga alt, võimalus olla osaline kogu suure organiseerimistöös, mis nii suure osalejate arvuga ürituste puhul on täiesti märkimisväärne ja teiseks kaks lisapäeva kohtumisel osalemiseks. Meeldis osalejana peres majutumise puhul võimalus perekonnaga suhelda ja näha kohalikku elu ka mõnevõrra lähemalt. Ehk siis vaadata kohalikku elu korraks ka seestpoolt, mitte ainult tavaturistile nähtavat fassaadi.

Mida tähendab sinu jaoks usalduse palverännak maapeal?

Noore palverändurina võõrasse linna ja keeleruumi saabumine on alati veidi ärevust tekitav. Teadmine, et sind ootavad inimesed, kes on avanud oma kodu ukсед on äärmiselt julgustav. Kui vastuvõtja vaatest on suur usalduse näitamine see, et julgetakse oma kodu ukсед avada täiesti võõrastele noortele, siis samamoodi on see ka usaldus ja julgus kokkutulekul osalejate poolt, et veeta need päevad kellegi neile täiesti tundmatu kodus. Ehk siis sünergia sünnibki sellest, et mõlemad pooled teevad usalduse näitamiseks mõned sammud.

Kui taas korra häid vanu aegu meenutada, siis kunagiste väga rahvarohkete (70-80 000 osavõtjat!) aastavahetuse kohtumiste ajal pidid mõned osalejad majutuma ka koolimajade ja koguduste saalides ning siis oli tänulikkus ja rõõm perekonda sattumise üle veel eriti suur. Ootan ka Tallinna kohtumiselt, et sama rõõmu saaks jagada kõigile noortele palveränduritele, ning keegi ei peaks lep-pima spordisaali põrandaga.

Meeldejäätavaid hetki

Iga kohtumine on olnud omanäoline ning täis liigutavaid hetki, olgu selleks siis lihtne tass soojendavat teed, pere laste joonistus, südamest tulev küsimus või aasta esimesel päeval ühiselt jagatud lõunasöök.

Kogudus:
Majutuse
kontaktisik:

Palun too täidetud ankeet koguduse või majutuse kontaktisiku kätte.

SOOVIN PAKKUDA MAJUTUST

PALUN TÄIDA TRÜKITÄHTEDEGA

Ees- ja perekonnanimi:
Tänav, maja (korter):
Asula/linn, indeks:
E-posti aadress:
Telefon:

Saan majutada inimest. (Majutada saab vähemalt kaks inimest.)

Ma ei kuulu ühtegi kogudusse.

Minu kodukogudus (kui on teada):

Kui on eelistusi või lisavõimalusi, palun täpsustage:

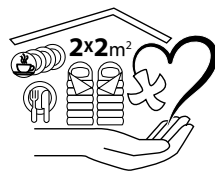
Saan majutada saatjaga ratastoolis inimese: jah / ei
(Vajalik on ligipääsu võimalus majutusse ratastoolis liikujale.)

Saan majutust pakkuda ka alates 26.12.2024: jah / ei

Saan 1. jaanuaril lõunasöögile kutsuda lisaks minu juures majutuvatele noortele veel inimest.

Me ei paku majutust, aga saame 1. jaanuaril kutsuda lõunasöögile inimest.

Kommentaari/märkused:

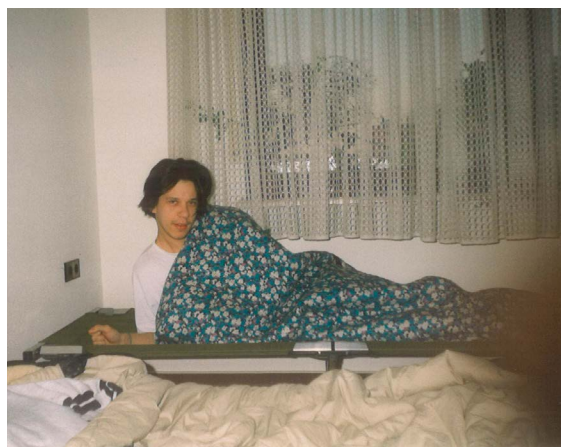

Privaatsustingimused: <https://taizetallinn.ee/privaatsustingimused/>

Tagantjõrgi neile kohtumistele mõeldes võib öelda, et vastuvõtvad inimesed tunnevad rõõmu eelkõige võimaluse üle pakkuda noortele palveränduritele peavarju. Nii oleme meiegi abikaasaga õbinud näiteks korteri esikus, kuhu mahtus parasjagu üks lahtikäiv voodi, sest just nii palju oli meid vastuvõtval kolmeliikmelisel itaalia perel võimalik meile pakkuda. Just ülim rõõm selle üle, et sa oled meie juurde tulnud, on see, mis vastuvõtjaid kannab.

See on südantsoojendav ja näitab, kui vähesest meile oma igapäevaelus tegelikult piisab.

Lissabonis võttis meid vastu eakam paar, kes inglise keelt ei osanud. Nii ostime abikaasaga järgmisel päeval raamatupoest portugali-inglise keele sõnaraa-

Lihtne majutus on tõesti lihtne. Meelis Holstingu 1996. aasta Stuttgarti kodumajutus.

matu ja selle abil saime kõik vajaliku "räägitud".

Tänulikkus, et täiesti võõrad inimesed on meid nii palju usaldanud, et avada oma kodu ukсед.

Oma mõtteid jagasid Marek ja Liina Pärn

Kuidas vabatahtlikuna Euroopa noortekohtumisela kaasa aidata

Just eesmärgiga usus ja usalduses Jumala vastu kasvada, et kogeda kohalike inimeste külalislahkust ning anda ühisest usust Kristusesse tunnistust toob ligi 4000 noort üle Euroopa kokku ka noortekohtumisele Eestisse, Tallinnasse. Noortekohtumisel tutvutakse Eesti kui Euroopa ühe väikseima riigi elu ja kultuuriga, teiste noorte täiskasvanutega Euroopast ja mujalt, otsitakse oma elule mõtet palve, vaikuse ja laulu, isikliku mõtiskluse ja jagamise kaudu, antakse tunnistust kristlaste ühtsusest, palvetatakse rahu eest Ukrainas ja kogu maailmas ning võetakse üheskoos vastu 2025. aasta.

On selge, et nii suure ürituse õnnestumiseks, ei piisa mõnest inimesest korraldustoimkonnas vaid õnnestumiseks läheb vaja sadade vabatahtlike panust. Võimalusi vabatahtliku panuse andmiseks kokkutulekul on aga erinevaid, nii ülesannete kui ka nende täitmiseks kuluva aja suhtes.

1. Suureks abiks on juba see, kui hakkad **vabatahtlikuks sõnumilevitajaks**. Räägid oma sõpradele ja tuttavatele lähenevast kokkutulekust ja kutsud neid üles **avama oma kodu ukseid, et majutada üle Euroopa Eestisse saabuvaid noori täiskasvanuid**. Majutusega seotud küsimustele vastab marge.lige@kaarlikool.ee

2. Abiks saad olla ka oma koguduse juures. Ka siin Kaarli koguduses vajame kokkutuleku ajal kümnete inimeste vabatahtlikku panust – **külaste vastuvõtu korraldamisel** 28. detsembril aga ka koguduse programmi ettevalmistamisel ja läbiviimisel kokkutuleku ajal nii koguduse majas kui kirikus. Kui soovid olla vabatahtlik koguduse programmis siis kirjuta marek.parn@kaarlikogudus.ee või meelis.holsting@kaarlikool.ee

3. **Vabatahtlikud ülesanded**, mis aitavad kokkutuleku meeskonda:

a. Toetada mõnda Tallinna või lähiümbruse vastuvõtvat kogukonda, kes on abi palunud. Teid saadetakse sellesse vastuvõtvasse kogukonda 26/12 ja aitate korraldada vastuvõtu- ja kohalikke tegevusi kogu kokkutuleku vältel.

b. Olla vastutajaks ühismajutuse eest (näiteks mõnes Tallinna koolis). See hõlmab majutuskoha avamist ja sulgemist, ööbimist osalejate juures ja koos nendega koos hommikusöögi valmistamist.

c. Abiks saab olla erinevates teenindusmeeskondades: toidujagamine, transportiabi, töötubadesse vastuvõtt, palvekoha ettevalmistamine, suhtlemine,

Koor ja orkester Ljubljana kohtumisel 2023. aastal

vabatahtlike vastuvõtt, info jne. Need tööd hakkavad juba 14. detsembrist.

d. Eriksusi nõudvad ülesanded: esmabi, autojuhid, tõlkijad, fotograafid, sotsiaalmeedia jne.

Vabatahtlikuks saad ennast registreerida

<https://taizetallinn.ee/aastavahetuse-kohtumine/vabatahtlikud/>

või kirjuta oma huvide ja ajavarudega aadressile kadri.oviir@gmail.com.

Veel on võimalus vabatahtlikuna liituda ka palvustel abiks oleva muusikute rühmaga. Vabatahtlikuna saab liituda nii koori kui orkestriga.

Proovid toimuvad 27.–28. detsembril.

Registreeru siin:

<https://taizetallinn.ee/koorid/>

või kirjuta Julia@taizetallinn.ee.

Nagu näha on vabatahtlikele vägagi erinevaid ülesandeid ja loodetavasti leiab igaüks, kes vabatahtlikuna kokkutuleku õnnestumisele kaasa idata tahab endale jõukohase ja huvitava ülesande.

Täize koori proov Kaarli kirikus 2024. aasta novembris

AJAKAVA

Laupäev 28. detsember 2024

08.00–15.30 osalejate saabumine ja vastuvõtt kogudustes
17.30 õhtusöök (järgmiseks päevaks on ette nähtud pakitud lõunasöök)
19.00 õhtupalvus
21.00–22.00 saabumine külalisperedesse

Pühapäev, 29. detsember

10.00 Pühapäevane jumalateenistus Kaarli kirikus
13.30 piknikulõuna kesklinnas
14.30 temaatilised töötoad kesklinnas
17.30 õhtusöök (järgmiseks päevaks on ette nähtud pakitud lõunasöök)
19.00 õhtupalvus
21.00–22.00 saabumine külalisperedesse

Esmaspäev ja teisipäev, 30. detsember ja 31. detsember

09.00 hommikupalvus, programm Kaarli kirikus
12.30 lõuna (toit jagatud eelneval õhtul)
13.00 Keskpäevalpalvus kesklinna kirikutes
14.30 temaatilised töötoad kesklinnas
17.30 õhtusöök (järgmiseks päevaks on ette nähtud pakitud lõunasöök)
19.00 õhtupalvus
21.00–22.00 saabumine külalisperedesse

Teisipäev, 31. detsember:

23.00–02.00 palve rahu eest Kaarli kirikus, millele järgneb „rahvaste festival“

Kolmapäev, 1. jaanuar 2025

10.00 uue aasta missa Kaarli kirikus

1. jaanuari lõuna **Milanos** 1998. aastal.
Fotol Meelis Holsting, Riina Räägel, Signe Aus

Eevi Paasmäe meenutab: **Barcelonas** rääkis perenaine ainult hispaania keelt, tõlgina kasutasime tema sõbranna abi, kes valdas saksa keelt. **Milanos** suhtlesime vestlussõnastiku abil. Ja hakkama saime. Paljude reisikaaslastega saime alles teel tuttavaks, aga reisil alanud sõprus kestab tänaseni. Julgustan peresid olema külalislahked ja võõrustama kokkulekust osavõtjaid. Kindlasti on vaja ka vabatahtlikke korraldustoimkondadesse.

Hommikusöök **Paris**is 1994. aastal

Kaarli koguduse infojuht Külli Saard meenutab 1995. aasta **Wroclawi** kodumajutusest, et lahke perenaine mõistis ainult poola keelt. Kaks olulist sõna õppisime aga ära “zimno” (külm) ja “herbatka” (tee). Ja sellega saime lisaks kehakeelele suurepäraselt hakkama.

Rahvaste pidu **Stuttgartis** 1996. aastal. Fotol Signe Aus, Meelis Holsting, Riho Kinksaar, Lilian Sokolova.